

Музикографија *Весника Јужнословенског певачког савеза* (1935–1938)*

Александар Васић¹

Музиколошки институт САНУ, Београд

Апстракт

Основан 1924. године, Јужнословенски певачки савез је преко једне деценије био без сопственога гласила. Марта 1935. покренут је *Весник ЛПС-а* и с прекидима је излазио до краја 1938. *Весник* је на првом месту доносио вести и прилоге из живота југословенских певачких друштава. Међутим, у том гласилу нашли су се и обимнији огледи о животу и раду домаћих музичара прошлости и садашњости, написи о техничким проблемима хорског певања, критичко-аналитички прикази хорских издања и др. У овој студији даје се анализа структуре, садржаја и идеолошке платформе овог часописа. Ово је прва научна студија посвећена овом гласилу, а праћена је и његовом потпуном библиографијом.

Кључне речи

Весник Јужнословенског певачког савеза, Миленко Живковић, Бранко М. Драгутиновић, Милоје Милојевић, српска музичка периодика – XX век

Године 1924. основан је Јужнословенски певачки савез. Више од једне деценије он није имао сопствено гласило. Ту улогу вршио је најпре часопис *Музика* (1928–1929), а потом *Гласник Музичког друштва Станковић* (од новембра 1929. до краја излажења прве серије часописа 1934). Та два часописа, а посебно *Гласник*, исцрпно су и темељно пратила рад Савеза. Кратковекост је обележје највећег дела међуратне српске музичке периодике, а њој се придружује и синкопираност излажења. Тако ће *Гласник Музичког друштва Станковић* пуне три године бити угашен (1935–1937). Тада је Јужнословенски певачки савез био приморан да се ослони на сопствене снаге и у марту 1935. покренуо је свој *Весник*.

Весник Јужнословенског певачког савеза излазио је од марта до 1935. до новембра 1936. После паузе од једанаест месеци почео је поново да излази у јануару 1938. Од марта до септембра те године није излазио, да би се завршни покушај одиграо од октобра до децембра 1938. После тога више није обнављан.

* Ова студија представља резултат рада на пројекту *Идентитети српске музике од локалних до глобалних оквира: традиције, промене, изазови* (бр. 177004), који финансира Министарство просвете, науке и технолошког развоја Владе Републике Србије.

¹ alvasic@mts.rs

Укупан број објављених свезака је двадесет четири: током 1935. изашло је осам свезака, у 1936. години једанаест, а 1938. пет бројева. Замишљен као месечник, *Весник* је неретко реализован као двоброј, троброј и четвороброј. Ни број страница унутар једне свеске не одаје стабилност: креће се од седам страница до тридесет две странице. Ипак, најчешћи обим јесте осам страница и заступљен је у осам бројева.

Први уредник био је композитор и музички критичар Миленко Живковић, у оно доба главни секретар Јужнословенског певачког савеза. У јануару 1936. на његово место дошао је диригент Милан Бајшански. Личност уредника мењана је у још три прилике: генерал у пензији Светислав Т. Симовић (јун 1936), Станиша К. Сеперовац, главни тајник Савеза (јануар 1938), и најпосле, Милан Вујин (од октобра 1938).

Избор назива за ову публикацију није био случајан. *Весник* је требало да буде гласник, а не широко постављен часопис. Основни циљ било је (међусобно) информисање о раду певачких жупа и хорова обједињених у Јужнословенском певачком савезу. Зато у овоме гласилу читамо о концертима и конгресима Савеза, пратимо позивања певача на претплату на издања ЈПС-а, зато се ређају пригодне беседе и текстови конкурса. *Весник* је драгоцен извор података о раду наших хорова и певачких друштава у годинама када су певачка друштва доживљавала озбиљну кризу, настојала и успевала да задрже статус значајних установа нашег музичког живота. Али да видимо да ли је *Весник* у потпуности остао само „обавештајни медиј”, и да ли се у овој збирци од стотину деветнаест чланака, колико износи укупна продукција овог гласника Јужнословенског певачког савеза, налазе и другачији музикографски састави. У овом раду занимаће нас и идеолошка платформа *Весника*. Пођимо од ње.

Часопис је отворен уводном речју уредништва (Uredništvo 1935). Познаваоци стила и уверења – енергично саопштених уверења – Миленка Живковића, овде ће препознати његов снажни глас. Две елоквентне странице ситнијег слога ове уводне речи имају само један циљ: да читаоце подсети, или, боље: опомену на значај Јужнословенског певачког савеза и на неопходност (музичког) јединства у Краљевини Југославији.

Озбиљно доведена у питање идеја заједничке југословенске државе, поготово после атентата на краља Александра Првог Карађорђевића, имала је да се брани и на подручју музике. Познато је да до краја постојања прве југословенске заједнице Хрватски пјевачки савез није пришао Јужнословенском певачком савезу.² То стално отворено питање оптерећивало је рад ЈПС-а, нарочито у иностранству, где се очекивала јединствена организација за целу државу.³

Миленко Живковић на почетку овог уводника одаје признање националним савезима – словеначком, хрватском и српском – за њихове историјске заслуге у области ширења националне свести и за културну делатност, тј. пропаганду у широким народним слојевима. Ти су саве-

² Видети: Anonim 1984: 353; Anonim 1984a.

³ Видети: Васић 2012: 181.

зи, каже Живковић, „sa puno časti odigrali svoje znatne istorijske uloge” (Uredništvo 1935: 1). Међутим, после првих двеју реченица с овим садржајем, он прелази на главни задатак свог уводника, а то је френетично залагање за један и јединствен Јужнословенски певачки савез, и за снажно југословенско јединство. Миленко Живковић не говори какав ће садржај доносити нови часопис; он не ређа рубрике и теме будућег гласила; за њега је важно само једно: очување јединства Савеза и земље.

Уводничар ниједном речју није поменуо Хрватски пјевачки савез, али је (о) одсутном „опоненту” поручио следеће: „Sve, dakle, što u južnoslovenskom pevaštvu pretstavlja umetnički najsavršenije i nacionalno najzdravije, prišlo je Južnoslovenskom pevačkom savezu, čija su vrata uvek širom otvorena svakom dobronamernom i iskrenom trudbeniku na polju horske umetnosti” (Uredništvo 1935: 1).

За писца овог пролога питање Јужнословенског певачког савеза нераскидиво је повезано с питањем државне идеологије, и за њу се и бори Миленко Живковић. Наиме, он нови часопис види као место кроз који ће се давати директиве „za vaspitanje neupućenih ili kolebljivih snaga u smislu integralnog jugoslovenskog nacionalnog i kulturnog jedinstva...” (Uredništvo 1935: 2). За каденцу чланка сачувана је девиза владајуће идеологије, девиза Савеза и *Весника*, такође девиза Миленка Живковића: једна држава, један народ, један Савез.

Овај идеолошки проглас уместо уводника с више конкретних музичких, стручних амбиција намењених новом часопису, потврђиван је у низу чланака.

Тако је *Весник* у свом првом броју објавио говор Франа Бакушана, председника Певачке жупе „Штросмајер”, на комеморативном концерту одржаном децембра 1934. у Загребу, у спомен на страдалог краља Александра. Ова подужа беседа састављена је са снажним емфатичким набојем. Као црвена нит у тексту се провлачи заветна мисао о јединству Југославије и њеног народа. Бакушан краља види као „Onoga, u kome su oličena nastojanja svih naših plemena od vjekova, nastojanja oko stvaranja jedne, jedinstvene, jake Jugoslavije” (Bakušan 1935: 4). Бакушан каже да је краљ оплакан јецајима *једне* (подв. А. В.) нације. Овај ламент се завршава заклетвом: „А ми ćemo чувати Jugoslaviju zato jer smo je htjeli, zato što je volimo, zato jer smo za nju ginuli i na bojnem polju i na vješalima, zato – jer nam je to rekao naš Kralj” (Bakušan 1935: 5).

У поворци сарадника „Весника Јужнословенског певачког савеза” који су бранили идеју југословенства, југословенске сарадње и братства, нашли су се и потписани и анонимни аутори. У двоброју за април и мај 1935. архимандрит Стефан Илкић заступљен је опсежним говором на комеморативној седници Српске црквене певачке дружине у Сомбору, на седници посвећеној националном раднику Јовану-Јоци Лалошевићу (1870–1935).⁴ У овом чланку доста се подробно излаже Лалошевићев животопис, с посебним нагласком на његовом значајном уделу у раду певачких друштава Сомбора. Идејна страна Лалошевићевог културно-политичког ангажмана приказана је кроз његова настојања око оснивања Савеза српских певачких друштава (1911), чији је био председник. Међу-

⁴ Биографију Ј. Лалошевића видети у: Марковић 2011.

тим, портрет преминулог не би био потпун да се није издвојио његов рад на југословенској сарадњи. Архимандрит Илкић приказује Лалошевића као личност којој је био далек сваки „племенски сепаратизам” и наводи податке о контактима Ј. Лалошевића с Хрватским пјевачким савезом у Загребу и Савезом словеначких певачких дружина у Љубљани. И идеја словенофилства имала је свог присталицу у Јовану Лалошевићу, па С. Илкић помиње и његово обраћање Савезу чешких певачких друштава у Прагу (Пкић 1935: 13–19).

И непотписани аутори су здушно понављали Живковићево *вјерују* из уводника *Весника*, ређајући примере који су то потврђивали. Тако је непотписани сарадник саставио обиман чланак у част двадесет пете годишњице уметничког рада композитора и диригента Светолика Пашћана, првог артистичког вође Јужнословенског певачког савеза (Аноним 1935: 20–22). Текст је крцат подацима из биографије и стручног ангажмана слављениковог, и у том смислу је користан као извор данашњим историчарима музике. Саопштене су и веома значајне чињенице, попут оне да је Пашћан први код нас увео духовне концерте у цркву, те да је први компоновао литургију која укључује инструментални ансамбл. Понента је остављена за последњу речницу текста: „Jugoslovenska muzika mnogo duguje Svetoliku Pašćanu, jer je posle rata bio Pašćan prvi i jedini Srbin dirigent koji je u istoj meri i podjednako propagirao dela hrvatskih i slovenačkih autora, šireći ideje jugoslovenstva” (Аноним 1935: 22).

Није потребно продужавати с „доказима” чврсте *Весникове* вере у југословенство. Поменимо још само говор генерала Светислава Т. Симовића, председника ЛПС-а, на београдском концерту загребачког Југословенског академског хора „Младост – Балкан” и његовог диригента Јакова Готовца, марта 1936 (Simović 1936: 18). Говор је пригодан и набијен емоцијама. Сустижу се изрази који сугеришу јединство и једнодушје: браћа, југословенски Загреб, лепа песма брата Хрвата, заједничка, братска југословенска песма, југословенски Београд.

Весник ни у једном тренутку није одступио од југословенске идеолошке платформе. Остао је веран идеји коју је Миленко Живковић без и најмање сумње у њену снагу и одрживост заступао у уводном слову новопокренутог часописа. Убиство краља иза кога су стајале хрватске усташе и Унутрашња македонска револуционарна организација (ВМРО), није поколебало уреднике и Јужнословенски певачки савез у идеји чији је заточник био краљ. У *Веснику* нема слике политичке раслојености Краљевине Југославије, државе која се током тридесетих година нашла у великој кризи. Као званично гласило ЛПС-а, *Весник* није ни могао одступити од правца којем је сам Савез остао веран. *Весник* није замишљен као место сучељавања различитих уверења и објекција и зато је слика Југославије у њему „званична” и редукована.

Изнаенађујуће је да је *Весник* објавио само један текст посвећен проблемима хорске интерпретације и технике. Заиста, од листа који је био орган певачког савеза, очекивало би се више стручне, едукативне пажње према хористима, хоровима и диригентима. Ипак, проблеми с којима

се суочавају уредници часописа подразумевају налажење и задржавање квалификованих сарадника. А *Весник* је излазио кратко и нередовно и није успео да окупи већи број музичких писаца. У целини посматрано, у *Веснику ЈПС-а* ауторских штива има мало.

У четвороброју за јул – септембар 1935. Миленко Живковић је објавио текст под насловом „Елементи хорске интерпретације” (Живковић 1935а). Живковић нема високе теоријске или естетичке амбиције. Његов циљ био је да предочи основне – он каже: објективне претпоставке за постизање успелог тумачења музичког дела. Он је свој чланак поделио у параграфе у којима је елаборирано десет чинилаца музичке интерпретације: образовање тона, техника дисања, дикција, ритмика, метрика, динамика, артикулација, акценти, фразирање и агогика. Живковић пише јасно и једноставно. Иако је предмет његовог написа стручног карактера, он је постигао висок степен разумљивости, чак и за читаоце без знатнијих музичких знања. То је очито и био његов циљ. Он је писао у гласилу намењеном хорским певачима, а већина њих нису били професионални музичари. Репетиториј основа, непретенциозан и сажет практични саветник, то је одређење овога стручног чланка написаног без вишка стручне терминологије.

Међутим, с Миленком Живковићем *Весник Јужнословенског певачког савеза* закорачио је и у стручну анализу и критику композиција. Наиме, после дугог периода у којем је питање штампања нота у Београду било нерешено, Државна штампарија Краљевине Југославије набавила је опрему потребну за штампање музичког материјала, и године 1935. појавила су се прва издања дела домаћих композитора у издању те штампарије.

Миленко Живковић се у *Веснику ЈПС-а* осврнуо на хорска дела двојице наших композитора: на *Литургију* и *Помен* Јосифа Маринковића (Živković 1935b) и на тужбалицу *Куда си нам улетио* Косте Манојловића (Živković 1935v). Приступ и поступак Миленка Живковића у овим чланцима легитимисани су избором потпуно професионалног, стручног језика; не виде се жеља и напор да се смањењем фреквенције музичке терминологије приђе ближе читаоцу (хорском певачу, члану Савеза), који је вероватно само љубитељ музике. Живковић пише о фактури, хомофонији и полифонији, музичком облику, о мелодијском плану и хармонском језику; његове објекције укључују критичко-аналитичке коментаре о дијатоници, проблему хармонског контраста, стилском апарату композиција. Вредновање није занемарено. Тако Живковић аргументовано износи примедбе у вези с проблемом (хармонске) монотоније у Манојловићевом комаду.

Ови критички састави Миленка Живковића могли су се наћи и у сваком стручном музичком часопису, а не само у *Веснику*. Па коме се онда овде обраћа овај музички писац? Текст о Кости Манојловићу завршава се следећим речима: „... ova tužbalica zbog svojih velikih melodiskih raspona i dosta razvijene polifonije namenjena je isključivo velikim horovima koji potpuno vladaju pevačkom tehnikom i stoje na visokom stupnju umetničke interpretacije” (Živković 1935v: 50). Можда је Миленко Живковић желео да наши хорски певачи (будућности) буду спремни читаоци оваквих текстова. У сваком случају, пред нама је штиво које захтева музичка знања.

Стручне руке музичара, иако их није било превише, подигле су ниво *Весника Јужнословенског певачког савеза*; оне су заправо овом гласилу дале идентитет музичког часописа који не би био могућ да се остало само на вестима о раду певачких дружина, говорима, извештајима и комеморацијама.

Стручни музикографи поделили су своју пажњу у *Веснику* на прошлост и на савремени тренутак српске музике.

Познато је да музичка историографија у Србији чини своје прве кораке управо у међуратном периоду; ти кораци начињени су и на страницама музичке периодике.⁵ *Весник ЛПС-а* обратио се двома крупним и најкрупнијим личностима националне музичке повести: Бранко Драгутиновић је своју пажњу усмерио на личност Даворина Јенка, док је Петар Крстић иступио с написом о Стевану Мокрањцу (Dragutinović 1936; Krstić 1936).⁶

Прво питање које се поставља у вези с овим штивима јесте питање одређења њихове жанровске припадности. Научни дискурс је изузетак у српској литератури о музици пре Другог светског рата. Врста која се тада развила јесте музички оглед, односно есеј. Ту ознаку ћемо употребити и у вези с чланцима Драгутиновића и Крстића у *Веснику*.

Пред нама су портрети двојице музичара саграђени на њиховим биографијама, библиографијама и на критичкој оцени њихових остварења. То су језгровити, свеобухватни написи, с наглашеним фактографским слојем који се показује као поуздан у светлости потоњих музиколошких истраживања и проучавања. И Драгутиновић и Крстић с уважавањем пишу о овим творцима модерне српске музичке историје. Али то их не спречава да изнесу критичка запажања којима се не могу ставити замерке у смислу необјективности.

У међуратном раздобљу једно од главних питања у вези с Мокрањцем било је питање карактера његовог рада: да ли је он оригинални композитор или (само) прерађивач-хармонизатор народне музике?⁷ Формулација питања открива скривену стрепњу да би се Мокрањчев углед окрњио и смањено ако се он не би подвео под прву од категорија. То, међутим, није и страх Петра Крстића. Он јасно (и оправдано) каже да је Мокрањац „u prvom redu, kompozitor-harmonizator” (Krstić 1936: 43).⁸

Уравнотежен приступ и оцена одлика су и Бранка Драгутиновића као писца огледа о Јенку. Драгутиновић не губи из вида историјски контекст у којем се одвијала Јенкова активност. Он каже:

„Kakve je mogućnosti, u čisto tehničkom smislu, pružalo pozorište Jenku? Jedan mali orkestar vojnih muzičara, koji je jedva imao sastav nepotpunog romantičarskog orkestra, glumci koji su sa malo glasa i sluha postajali pevači i skromni pozorišni hor regrutovan od glumaca – to su bila sretstva koja je Jenko imao na raspoloženju...” (Dragutinović 1936: 2).

⁵ О почецима историографије српске музике у међуратној периодици видети у Васић 2012а.

⁶ Крстићев чланак је претходно објављен у листу *Jugoslovenski autor*, Zagreb, septembar – oktobar 1931, god. I, br. 3 i 4, 1–3.

⁷ Видети: Васић 2005: 104–105, 110–112.

⁸ Крстић је тај став саопштио још 1908. и није га изменио 1936. године; видети: Васић 2005: 104–105.

Драгутиновић уверљиво указује на врлине Јенка као композитора – на његово осећање за форму, богату мелодијску инвенцију, драмски инстинкт, окретност инструментатора. Износе се и недостаци: Јенков однос према фолклору био је више декоративан него психолошки. Оцена коју је Драгутиновић изнео при крају свог написа никада није довођена у питање: „... Jenko je prvi instrumentalni kompozitor 'na pomolu moderne muzike kod Srba', čiji 'komadi s pevanjem' direktno pripremaju pojavu naše opere” (Dragutinović 1936: 4).

Има још једна димензија ових састава на коју треба скренути пажњу. Иако у потпуности усмерени „сазнајно”, ови музикографски огледи садрже и елементе литерарног изражавања који не сметају интегритету текста и не нарушавају његову равнотежу. Бранко Драгутиновић нам успело дочарава Јенкову *Врачару*: „Па čak i danas, može se, sa potrebnom istoriskom perspektivom, slušati ova poštena muzika, čiji je iskreni lirizam do suza dirao romantičarsku publiku naših staramajki...” (Dragutinović 1936: 3).

Петар Крстић у свом синтетском, систематичном чланку о Мокрањцу није пропустио ништа од Мокрањчевог рада: композитор световне и црквене музике, хорски диригент, музички педагог, организатор. Осврнуо се и на његове музичкоидеолошке назоре. Па ипак, читаоцу ће се посебно урезати речи којима је дочаран Мокрањчев карактер и његова личност: „U [pedagoškom] radu se nikada nije služio 'disciplinom', praskanjem, vikanjem, psovanjem itd. već se uvek ophodio očinski, prijateljski i drugarski, negujući ljubav i oduševljenje za rad” (Krstić 1936: 43).

Весник Јужнословенског певачког савеза се у једној прилици опширније осврнуо и на савремено југословенско хорско стваралаштво. Наиме, у двоброју за април и мај 1936. године објављено је уводно предавање што га је Михаило Вукдраговић одржао 18. априла те године на Коларчевом народном унициверзитету, на концерту Српског црквеног певачког друштва из Сомбора (Vukdragović 1936). Тај текст доноси критички преглед најзначајнијих савремених домаћих хорских композитора, попут Петра Коњовића, Стевана Христића, Милоја Милојевића, Антона Лајовица, Антуна Добронића, Винка Жганеца, Косте Манојловића, Јосипа Славенског, Миленка Живковића и других. Михаило Вукдраговић пише одмерено, трудећи се да истакне уметничке вредности савремене хорске продукције. Његов глас је у другом плану, он своје естетичке погледе (композитора) не истиче. Међутим, осврћући се на младу београдску композиторску генерацију, ону која се јавила после Првог светског рата, Вукдраговић је изнео напомену која открива његово становиште када су у питању модерна музика и национални стил:

„U bezmernom naletu najrazličitijih utisaka u koncertnoj dvorani i operi, gde se čulo sve sem muzike rođene zemlje, ubrzo se gubilo sa ovom i podalo se pod uticaj svemoćnih šefova evropske moderne” (Vukdragović 1936: 28).

Весников прекратки и испрекидани живот свакако је утицао на недовољну изграђеност његовог усмерења када је реч о темељним питањима попут односа према националном стилу, прихватљивости изражајних

средстава авангардне музике и т. сл. Иако се у случају музичких и уопште уметничких часописа најчешће разабире доминантно становиште уредника и сарадника, то не мора нужно подразумевати идејну монолитност гласила. Па ипак, приметимо да је Вукдраговић овде добио „помоћ”.

Наиме, дискретном Вукдраговићу близак је јарки Милоје Милојевић. Оно што је Вукдраговић казао јасно али не и пуним гласом, а свакако без велике елаборације, Милојевић је сажео у непопустљиви, императивни програм: „Наша музичка култура мора [подв. А. В.] да се ослони на национални музички стил” (Милојевић 1938: 9).⁹

У релативно обимном чланку Рикарда Шварца, „Певач прошлости и певач будућности” (Шварц 1938), није реч о стилском усмерењу којем треба да стреми савремена српска и југословенска музика. Шварц, заговорник савремених композиционих средстава, овде модерну музику не помиње као циљ, већ као реалност, и зато позива певачка друштва на подизање нивоа знања и стручности. Наиме, модерне хорске партитуре Шварц је поменуо само с њихове техничке захтевности, па отуда наведена „порука” певачима и њиховим друштвима. Овај ватрени заступник музике Арнолда Шенберга (Arnold Schönberg), његов некадашњи студент, преводилац увода из његове *Науке о хармонији*, овде се није испојио у потпуности.¹⁰ Међутим, познаваоци његових текстова у другим гласилима приметили да његова појава у *Веснику* представља контраст Вукдраговићу и Милојевићу.

Весник Јужнословенског певачког савеза делује као „торзо” у поређењу с другим, дуготрајнијим српским музичким часописима, гласилима богатије и разноврсније продукције. Ту пре свега мислимо на *Гласник Музичког друштва Станковић / Музички гласник* (1928–1934, 1938–1941), и на *Звук* (1932–1936).¹¹ Па ипак, његова значајна информативна вредност када је реч о подацима из живота и рада наших певачких друштава, добила је приметну допуну кроз један број обимнијих текстова у којима су назначена нека од горућих питања међуратне музичке периодике, музичке уметности и културе.

⁹ О погледима Милоја Милојевића на национални стил видети у Васић 2007.

¹⁰ О Шварцовом односу према Шенберговој музици видети у студији Васић 2011: 146–147.

¹¹ О бројним аспектима тих гласила подрбно је расправљано у Васић 2012.

**ПРИЛОГ:
ПОТПУНА БИБЛИОГРАФИЈА**

VESNIKA JUŽNOSLOVENSКОG PEVAČKOG SAVEZA

**Urednik: Milenko Živković, glavni tajnik JPS.
Od januara 1936. urednik Milan Bajšanski.
Od juna 1936. urednik Svetislav T. Simović, general u penziji.
Od januara 1938. vlasnik za Savez i urednik:
Staniša K. Seperovac, glavni tajnik JPS.
Od oktobra 1938. odgovorni urednik: Milan Vujin.
Vlasnik za JPS predsednik Svet. [Svetislav] T. Simović,
general u pensiji.
Od oktobra 1938. vlasnik za Južnoslovenski pevački savez:
Pevačka župa „Bajić” u Novom Sadu.
Štamparija „Polet”, Beograd.**

Mart 1935, god. I, br. 1:

1. Uredništvo, *Uvodna reč*, 1–2.
2. Fran Bakušan, *Seni viteškog Kralja Ujedinitelja*, 3–5.
3. *X kongres JPS. Zapisnik X kongresa Južnoslovenskog pevačkog saveza održanog u Beogradu 25 novembra 1934 god. u domu Muz. Društva „Stanković”, 5–9.*
4. *Iz Saveza*, 10.
5. *Župe i društva. Svečani komemorativni koncert Župe „Štrosmajer”. Glavna skupština HPD „Kolo”, 11.*
6. *Poziv na pretplatu*, 12.
7. *Iz Uredništva*, 12.

April / maj 1935, god. I, br. 2/3:

8. Arhimandrit Stefan Ilkić, *U spomen D-ra Joce Laloševića*, 13–19.
9. Bogdan Milašinović, *Govor na pogrebu dr. Joce Laloševića*, 19–20.
10. *Jubilej Svetolika Pašćana, prvog art. vođe JPS*, 20–22.
11. *Iz Saveza. Odlaganje XI kongresa. Uputstvo za izradu tajničkih izveštaja o radu pojedinih župa za XI kongres. Prema odluci kongresa... Čehoslovačko Pevačko Društvo „Opus”... Za nove članove JPS primljena su sledeća društva... Na dan 2 maja t. g. održalo je Udruženje penzionisanih oficira i vojnih činovnika koncert... U Beogradu su održala svoje koncerte sledeća Bugarska pevačka društva... Produženje konkursa JPS. Članarina JPS*, 23.
12. *Župe i društva. Župa „Mita Topalović”... Župa „Stevan Sremac”... Župa „St. Mokranjac”... Ipavčeva pevačka župa... Koncerti pevačkih društava Ipavčeve župe... Srpska zanatlijska pevačka i prosvetna zadruga u Zemunu... Somborsko srpsko zanatlijsko pevačko društvo... Srpsko pevačko društvo „Vila” u Prijedoru... Jugoslovensko muzičko društvo „Štrosmajer” iz Osijeka... Srpsko zanatlijsko pevačko društvo u Somboru... Pevačko društvo „Mokranjac” iz Bjelovara... Srpsko Jevrejsko pevačko društvo u Beogradu... Masarykovo filharmoničko društvo „Kolo” iz Šibenika... Srpsko pevačko društvo „Vila” iz Vinkovaca... Dubrovačko srpsko*

- pevačko društvo „Sloga”... Umro Rudolf Kaunić. Masarykovo filharmoničko društvo „Kolo” u Šibeniku... Pevačko društvo „Jugovići” u Prokuplju... Umro Toma Stojanović. Pevačko društvo „Vardar” u Skoplju... U Skoplju je Pevačko društvo „Mokranjac” osnovalo svoju muzičku školu... Srpsko pevačko društvo u Zagrebu... Srpsko pevačko društvo u Zagrebu... Srpsko pevačko društvo „Jedinstvo” u Banjoj Luci... Jugoslovensko muzičko društvo „Štrosmajer” u Osijeku... U Šibeniku je Masarykovo filharmoničko društvo „Kolo”... Prizrensko pevačko društvo „Car Uroš”... Somborsko srpsko crkveno pevačko društvo... Jugoslovensko akademsko pevačko društvo u Zemunu... Jpd „Primorski Hrvat” na Trsatu promijenilo ime. Glavna skupština Žpd „Sava” iz Zagreba, 26.
13. Izdanja Južnoslovenskog pevačkog saveza, 27.
14. Poziv na pretplatu, 28.

Juni / septembar 1935, god. I, br 4/7:

15. Milenko Živković, *Elementi horske interpretacije*, 29–31.
16. *Iz Saveza*. Svet. [Svetislav] T. Simović, *Referat Upravnom odboru Južnoslovenskog pevačkog saveza. Na dan 6 aprila 1935 u 7.20 časova jutro doputovao je u Beograd iz Praga Hor praških učiteljica... Govor predsednika J P S Svetislava T. Simovića djenerala u penziji na banketu u čast dolaska Srpskog pevačkog društva „Gusle” iz Mostara na dan 1 juna 1935 godine u Beogradu. Govor predsednika JPS na koncertu pevačkog društva „Rodina” iz Sofije*, 31–34.
17. *Župe i društva. Poziv Šabačkog pevačkog društva na proslavu 70-godišnjice i XI kongres JPS. Obćni zbor Ipavčeve pevske župe v Mariboru. Izveštaj Glazbenog društva iz Blata na Korčuli. Izveštaj o organizovanju gostovanja Bugarskog pjevačkog društva „Rodina” u Šibeniku. Nova uprava Jevrejskog pevačkog društva „Lira” u Sarajevu. Nova uprava Ipavčeve pevske župe J. P. S.*, 34–38.
18. *Izveštaji za XI kongres JPS. Milenko Živković, Izveštaj glavnog tajnika Južnoslovenskog pevačkog saveza XI kongresu Saveza održanom 20 oktobra 1935 god. u Šapcu. S. Mošić, Izveštaj blagajnika podnet kongresu JP Saveza 20 oktobra 1935 u Šapcu. S. Mošić, Ukupan pregled Prihoda i rashoda Južnoslovenskog pevačkog saveza od 1 decembra 1934 do 30 septembra 1935 g. Izveštaj Nadzornog odbora Južnoslovenskog Pevačkog Saveza podnet kongresu u Šapcu 20 oktobra 1935 god. Tajniško poročilo za redno letno skupšćino Hubadove župe JPS v nedeljo 7. aprila 1935. ob. 9. uri dopoldne. Predlogi Ipavčeve pevske župe za kongres J. P. S. leta 1935. Izveštaj Vardarske pevačke župe „Mokranjac” u Skoplju za godinu 1934/35. Izveštaj [i] Predlozi Pevačke župe „Laza Kostić” u Somboru. Izveštaj [i] Predlozi Župe „Mita Topalović”*, 38–52.
19. *Program XI kongresa i proslave Šabačkog pevačkog društva*, 52–53.
20. *Povlastica za XI Kongres*, 53.
21. *Konkursi*, 53–54.
22. *Svima župama Južnoslovenskog pevačkog saveza*, 55.
23. *Dodatak izveštajima za XI kongres. Dnevni red XI kongresa JPS. Predlozi Savezne uprave XI kongresu JPS*, 55.
24. *Izdanja Južnoslovenskog pevačkog saveza*, 56.

Октобар 1935, год. I, бр. 8:

25. Milenko Živković, Josif Marinković: „Liturgija” i „Pomen”, 58–59.
26. Milenko Živković, K. P. Manojlović: „Kuda si nam uletio”, tužbalica za veliki mešoviti hor, prema tekstu iz Njegoševog „Gorskog vijenca”, posvećena seni Kralja Aleksandra, 60.
27. *Župe i društva. Srpsko pevačko društvo „Sloga” u Sarajevu... Izvod iz tajničkog izveštaja o radu pevačke župe „Isidor Bajić” i njenih članova za godinu 1934/35. Podaci o radu društava: Muzičko Društvo – N. Sad; Žensko Muzičko Udruženje – N. Sad; Akademski muški hor – N. Sad; Židovsko pevačko društvo „Haširah”; Crkveno pevačko društvo „Turija”; Srpska crkvena pevačka družina – Srem. Mitrovica; Srpsko zanatlijsko pevačko društvo „Stražilovo” – Srem. Mitrovica; Srpsko crkveno pevačko društvo „Šajkaš” – Žabalj; Gradjansko pevačko društvo – Stari Bečej; Srpsko crkveno pevačko društvo „Javor – Gusle” – Šid; Pevačko društvo „Venac” – Novi Futog; Srpsko ratarsko pevačko društvo – Belegiš; Pevačko društvo – Tovariševo, 60–63.*
28. *Izvod iz izveštaja Upravnog odbora Pevačke župe „Stevan Sremac” podnet godišnjoj skupštini članova, na dan 29 septembra 1935 godine, 63–64.*
29. *Ispravke. U Vesniku J. P. S. br. 4–7 – za Juni – Septembar 1935 godine učinjene su ove štamparske greške..., 64.*

Januar / Februar 1936, год. II, бр. ½:

- Branko Dragutinović, *Davorin Jenko. Povodom stogodišnjice od rođenja*, 1–4.
30. *Zapisnik XI. Kongresa Južnoslovenskog pevačkog saveza održanog u Šapcu na dan 20 oktobra 1935. god., 4–13.*
 31. *Župe i društva. Proslava Isidora Bajića u Novom Sadu. Rusko pevačko društvo „Slavjanski” iz Beograda u Novom Sadu, 14–15.*
 32. *Iz J. P. Saveza. Uputstvo... Nov član J. p. Saveza. Na apel Uprave J. p. Saveza. Skupština beogradske župe. Savez je dobio nove prostorije. G. G. pretsednik Simović, potpredsednik Dr. Tomandl i glavni tajnik Bajšanski primljeni su kod pomoćnika ministra Prosvete g. Kovačevića..., 15.*
 33. *Iz J. P. Saveza. Koncerti saveznih društava: Srp. crkveno pevačko društvo u Sremskoj Mitrovici; U. R. P. G. „Abrašević” imao je dva koncerta... Srpsko pevačko društvo „Vila” u Vinkovcima... Jenkovu proslavu su održali... Dubrovačko srp. pjev. društvo „Sloga”... Srp. pjev. društvo „Jedinstvo” Banja Luka... Dubrovačko srp. pjev. društvo „Sloga”..., 15–16.*
 34. *Iz J. P. Saveza. Slave: Pančevačko srp. pev. Društvo proslavilo je svoju slavu sv. Jovana Damaskina. Skopsko pevačko društvo i Muzička škola „Mokranjac” proslavili su svoju slavu sv. Stevana Arhidjakona u spomen svoga duhovnog patrona Stevana Mokranjca. Pevačko društvo „Mokranjac” Beograd slavilo je sv. Vasilija Velikog 14 januara 1936 god., 16.*
 35. *Iz J. P. Saveza. Rezultat konkursa Južnoslovenskog pevačkog saveza, 16.*
 36. *Pažnja p. pretplatnicima, 16.*

Mart 1936, год. II, бр. 3:

37. S. [Svetislav] T. Simović, *Jugoslovenski akademski kor „Mladost – Balkan” (Zagreb – Univerzitet)*, 17–18.

38. *Zapisnik XI. Kongresa Južnoslovenskog pevačkog saveza održanog u Šapcu na dan 20 oktobra 1935. god. (Svršetak)*, 18–21.
39. *Župe i društva. Masarikovo Filharmoničko društvo „Kolo” Šibenik: Kratki izvadak iz zapisnika glavne godišnje skupštine M. F. D. „Kola” iz Šibenika održane dana 12 januara 1936. Svima saveznim pevačkim župama i društvima. A. K. „Mladost – Balkan” u Beogradu*, 21–24.
40. *Iz Saveza. Dobrotvori i utemeljači Južnoslovenskog Pevačkog Saveza*, 24.

April / maj 1936, god. II; br. 4/5:

41. Mihailo Vukdragović, *Savremena Jugoslovenska horska muzika i njeni predstavnici. Predavanje na Kolarčevom Narodnom Univerzitetu uz koncerat Srpskog Crkvenog pev. društva iz Sombora*, 25–29.
42. *Iz Saveza. Fond Jugoslovenskog akademskog pevačkog društva „Slavenski Jug” iz Beča pri Južnoslovenskom pevačkom savezu u Beogradu*, 30.
43. *Iz Saveza. Pravilnik za savezna i župska takmičenja pevačkih društava članova JPS*, 30–32.
44. *Iz Saveza. Nacrt pravila Pevačkog društva člana Južnoslovenskog Pevačkog Saveza*, 32–36.
45. *Pretplatnicima*, 36.
46. *Župe i društva. Utakmica pevačkih društava župe „Isidor Bajić” 7. juna 1936. godine u Novome Sadu*, 37.
47. *Župe i društva. Koncert hora „Smetana” iz Plzena (Čehoslovačka)*, 37–39.
48. S. T. S. [Svetislav T. Simović], *Župe i društva. Jugoslovenski koncert hora „Stanković” iz Beograda*, 39–40.
49. *Župe i društva. Leskovačka crkveno-pevačka družina „Branko” proslaviće na drugi dan Duhova 1936 svoju pedesetogodišnjicu*, 40.
50. *Konkurs Prvog beogradskog pevačkog društva*, 40.
51. *Nudi se horovođa*, 40.

Juni 1936, god. II, br. 6:

52. Petar J. Krstić, *Stevan St. Mokranjac*, 41–44.
53. Dr. M. M. [Miloje Milojević], *Iz Saveza. Pevači iz Sombora i značaj njihovog rada za našu muzičku kulturu*, 44.
54. *Iz Saveza. Slet Srpskih pevačkih društava u Americi*, 45.
55. *Iz Saveza. Pravoslavni Duhovni koncerat iz Beča*, 45.
56. *Iz Saveza. Duhovska turneja Beograd. pevačkog društva „Mokranjac”*, 45.
57. *Iz Saveza. Prvi slet srpskih pevača u Rumuniji*, 45–46.
58. *Župe i društva. Utakmica-Revia pevačkih društava župe „Laza Kostić” 21 juna 1936 u Somboru*, 46.
59. *Župe i društva. Zapisnik Redne letne skupštine Hubadove župe v Ljubljani, 5. aprila 1936*, 46–48.
60. *Župe i društva. Nova Uprava Srpskog-Jevrejskog Pevačkog Društva*, 48.
61. *Župe i društva. Koncert pevačkog društva „Mokranjac” u Skoplju*, 48.

Juli 1936, god. II, br. 7:

62. *Veliki dobrotvor Južnoslovenskog Pevačkog Saveza*, 49.
63. Ministar prosvete Dobr. Stošić, *Naređenje za odlazak u inostranstvo. Svima župama i pevačkim društvima*, 49–50.
64. *Utakmica pevačkih društava župe „Isidor Bajić”*, 50–52.
65. *Zapisnik Sednice Ocenjivačkog odbora za župsku utakmicu Župe J. P. Saveza „Isidor Bajić” u Novom Sadu, održane 7 juna 1936 godine od 16.30 do 10.30 časova*, 52.
66. *Koncert francuske i jugoslovenske muzike*, 53.
67. *Smrt Nestora čehoslovačkih kompozitora Jana Levoslava Bele*, 53.
68. „*Smetana*” u *Novom Sadu*, 53–54.
69. „*Smetana*” u *Kragujevcu i na Oplencu*, 54.
70. *Zapisnik Redne letne skupštine Hubadove župe v Ljubljani 5. aprila 1936. (Nadaljevanje)*, 54–55.
71. M. V. [Mihailo Vukdragović], *Duhovni koncert novosadskog ženskog muzič. društva*, 55–56.
72. *Импресионистичко гостовање певачког друштва „Мокрањац” у Јагодини*, 56.

Август 1936, god. II, br. 8:

73. *Pravilnik Fonda Jugoslovenskog akademskog pev. društva Slovenski jug iz Beča pri Južnoslovenskom pevačkom savezu u Beogradu*, 57.
74. *Utakmica pevačkih društava župe „Isidor Bajić” – Nastavak*, 57–60.
75. *Muzički konkurs beogradske radiostanice*, 60–61.
76. K., *Gostovanje J. A. P. D. iz Zemuna u Rumuniji*, 61–63.
77. *Zapisnik Redne letne skupštine Hubadove župe v Ljubljani 5. aprila 1936. (Nadaljevanje)*, 63–64.
78. *Sarajevska „Sloga” na turneji po Bosni*, 64.

Септембар 1936, god. II, br. 9:

79. *Svima župama i pevačkim društvima*, 65.
80. Uprava J. P. S., *Poziv svima kompozitorima i umeticima horske umetnosti*, 65–66.
81. Božidar Marketić, *Naša pesma u tuđini*, 66–67.
82. *IV. pevački slet i revija u vidu utakmice članova pevačke župe „Dr. Laza Kostić” u Somboru*, 67–68.
83. *Zapisnik Redne letne skupštine Hubadove župe v Ljubljani 5. aprila 1936. (Nadaljevanje)*, 68–69.
84. *Šibeničko Masarikovo filharmoničko društvo „Kolo” u Sušaku i Splitu*, 69–71.
85. „*Sloga*”. *Srpsko pevačko društvo u Sarajevu*, 71.
86. [Svetolik] Pašćan-Košanov, *II balkanski festival narodnih igara*, 72.

Октобар 1936, god. II, br. 10:

87. *Izveštaj uprave J. P. Saveza XII Kongresu*, 73–75.
88. S. Mošić, *Izveštaj blagajnika J. P. S. o stanju blagajne od 1 oktobra 1935 do 31 jula 1936 god.*, 75.
89. Dejan Kostić, *Izveštaj bibliotekara XII kongresu J. P. S.*, 76–77.
90. *Izveštaj Nadzornog odbora J. P. S. podnet XII kongresu J. P. S.*, 77.

91. *Predlozi XII Kongresu J. P. S.: Savezne uprave; Župe „I. Bajić“; Župe „Dr. Laza Kostić“*, 77–78.
92. *IV. pevački slet i revija u vidu utakmice članova pevačke župe „Dr. Laza Kostić“ u Somboru (Nastavak)*, 79–80.
93. *Šibeničko Masarikovo filharmoničko društvo „Kolo“ u Sušaku i Splitu (Svršetak)*, 80.

Novembar 1936, god. II, br. 11:

94. *Izveštaj VIII redovnoj godišnjoj skupštini o radu pevačke župe „Isidor Bajić“ u Novom Sadu za godinu 1935–36.*, 81–84.
95. *Izveštaj Vardarske pevačke župe „Mokranjac“ u Skoplju za radnu 1935–36 godinu*, 84–85.
96. *Izveštaj Župe „Dr. Laza Kostić“ održana I–XI–1936 u 16 časova u Somboru*, 85–86.
97. *Izveštaj Župe „Mita Topalović“ u Pančevu*, 86–88.
98. *IV. pevački slet i revija u vidu utakmice članova pevačke župe „Dr. Laza Kostić“ u Somboru (svršetak)*, 88.

Januar – Februar 1938, god. IV, br. 1–2.

99. *Izveštaj Savezne uprave XIII Kongresu Južnoslovenskog Pevačkog Saveza*, 1–6.
100. *Izveštaj artističkog odbora XIII Kongresu*, 6–7.
101. *Dejan Kostić, Izveštaj bibliotekara J. P. S. XIII Kongresu*, 7.
102. *Mirko Poč, Pregled Prihoda i rashoda za vreme od I–XII–1936 do 21–II–1938*, 8.
103. *Mirko Poč, Pregled Imovine J. P. S. na dan 21–II–1938*, 8.

Oktobar 1938, god. IV, br. 3.

104. *U slavu 100-godišnjice Pančevačkog srpskog crkvenog pevačkog društva*, 1–3.
105. *Прослава стогодишњице Панчевачког српског црквеног певачког друштва*, 3–7.
106. *Говор Г. Др. Јована Радонића, академика на прослави 100-годишњице Панчевачког српског црквеног певачког друштва*, 7–11.
107. *Pravilnik o odlikovanjima medaljom Južnoslovenskog pevačkog saveza u Beogradu*, 11–17.
108. *Službene vesti. „Vesnik“. Pevački festival u Beogradu. Povratak u JP Savez Prvog beogradskog pevačkog društva. G. Elezović kooptiranjem izabrat za člana savezne Uprave. Uplata članarine. Savezna pevačka društva ne mogu priređivati pevačke manifestacije uz učešće nesaveznih. Pevačka društva na političko-partijskim svečanostima. Slati Župama koncertne programe*, 17–20.
109. *Župske i društvene vesti. Osvećenje pevačkog doma u Vinkovcima. Proslava 50-godišnjice opstanka pevačkog venca „Frohsinn“ Novi Sad. Osvećenje pevačke zastave u Nadalju. Osvećenje pevačke zastave u St. Vrbasu. Jugoslovensko kolo u Novom Sadu. Predata Savezna odlikovanja*, 20–23.
110. *Читуља. † Владимир Бажућ*, 23.
111. *Читуља. † Владимир Ђорђевић*, 23–24.

Новембар – децембар 1938, год. IV, бр. 4–5:

112. д-р Милоје Милојевић, *Певачка друштва и њихове културне дужности у Југо-славији*, 1–13.
113. Р. Ш. [Рикард Шварц], *Певач прошлости и певач будућности*, 13–17.
114. М. В. [Михаило Вукдраговић; разрешење иницијала: *Bibliografija rasprava i članaka*, knj. 14: *Muzika*, *Struka VI*, S – Ž, *Indeksi*, glavni urednik Marija Kuntarić, Jugoslavenski leksikografski zavod „Miroslav Krleža”, Zagreb 1986, str. 174.], *Поводом 75-годишњице опстанка Српске црквене певачке дружине у Ади*, 17–22.
115. К. Направник, *Како да се организује певачки фестивал у Београду?*, 23–24.
116. Dr. Bogdan Milašinović, predsednik – Staniša Seperovac, tajnik, *Pravilnik o pevačkim manifestacijama*, 24–28.
117. *Savezne župske i društvene vesti. Proslava 70-godišnjice Česko-slovačkog pevačkog Saveza. Okružja pevačke župe „Topalović”. Poverenici pevačkih okružja župe „Bajić”. Glasbena Matica u Ljubljani. Predaja odlikovanja Pančevačkom srpskom crkvenom pevačkom društvu. Jubilej G. Jefte Spajića. Koncert Omladinskog crkvenog pevačkog društva „Miloševac” u Beogradu. Koncert novosadskog ŽMU-a u Beogradu. Osvećenje pevačkog doma u Novom Sadu. U Čurugu je osnovano pevačko društvo. Predaja pevačkih odlikovanja u Starom Bečeju. Скупштине певачких жупа „Топаловић” и „Бажућ”, 28–32.*
118. *Čitulja. Panta Božin*, 32.

ЛИСТА РЕФЕРЕНЦИ

- Anonim (1935) „Jubilej Svetolika Pašćana, prvog art. vode JPS”, *Vesnik Južnoslovenskog pevačkog saveza* (у даљем навођењу: *VJPS*) 2/3: 20–22.
- Anonim (1984) „Hrvatski pjevački savez”, *Leksikon jugoslavenske muzike*, knj. 1, Zagreb: Jugoslavenski leksikografski zavod „Miroslav Krleža”, 353–354.
- Anonim (1984a) „Južnoslavenski pjevački savez”, *Leksikon jugoslavenske muzike*, knj. 1, Zagreb: Jugoslavenski leksikografski zavod „Miroslav Krleža”, 402.
- Bakušan F. (1935) „Seni viteškog Kralja Ujedinitelja”, *VJPS* 1: 3–5.
- Васић А. (2005) „Српски књижевни гласник и национална уметничка музика”, *Зборник Матице српске за сценске уметности и музику* 32–33: 101–116.
- Васић А. (2007) „Проблем националног стила у написима Милоја Милојевића”, *Музикологија* 7: 231–244.
- Васић А. (2011) „Рецепција авангардне музике у међуратном Београду: пример часописа *Музика* и *Гласник Музичког друштва ‘Станковић’ / Музички гласник*”, *Зборник Матице српске за сценске уметности и музику* 44: 133–151.
- Васић А. (2012) *Српска музикографија међуратног доба у огледалу корпуса музичке периодике*. Необјављена докторска дисертација одбрањена на Академији уметности Универзитета у Новом Саду; Библиотека Матице српске, Нови Сад, сигн. D 5720.
- Васић А. (2012a) „Почети српске музичке историографије између два светска рата”, *Музикологија* 12: 143–164.
- Vukdragović, M. (1936) „Savremena Jugoslovenska horska muzika i njeni pretstavnici. Predavanje na Kolarčevom Narodnom Univerzitetu uz koncerat Srpskog Crkvenog pev. društva iz Sombora”, *VJPS* 4–5: 25–29.
- Dragutinović, B. (1936) „Davorin Jenko. Povodom stogodišnjice od rođenja”, *VJPS* 1–2: 1–4.

- Živković M. (1935a) „Elementi horske interpretacije”, *VJPS* 4/7: 29–31.
- Živković M. (1935b) „Josif Marinković: *Liturgija i Pomen*”, *VJPS* 8: 58–59.
- Živković M. (1935v) „K. P. Manojlović: *Kuda si nam uletio, tužbalica za veliki mešoviti hor, prema tekstu iz Njegoševog 'Gorskog vijenca', posvećena seni Kralja Aleksandra*”, *VJPS* 8: 60
- Ilkić, S. (1935) „U spomen D-ra Joce Laloševića”, *VJPS* 2/3: 13–19.
- Krstić, P. J. (1936) „Stevan St. Mokranjac”, *VJPS* 6: 41–44.
- Марковић С. (2011) „Лалошевић, Јован-Јоца”, *Српски биографски речник*, књ. 5, Нови Сад: Магица српска, 543–544.
- Милојевић М. (1938), „Певачка друштва и њихове културне дужности у Југославији”, *VJPS* 4–5: 1–13.
- Simović S. T. (1936) „Jugoslavenski akademski kor 'Mladost – Balkan' (Zagreb – Univerzitet)”, *VJPS* 3: 17–18.
- Uredništvo (1935) „Uvodna reč”, *VJPS* 1: 1–2.
- Шварц Р. (1938) „Певач прошлости и певач будућности”, *VJPS* 4–5: 13–17.

Aleksandar Vasić

LITERATURE ON MUSIC IN THE *SOUTHSLAVIC CHORAL UNION HERALD* (1935–1938)

(Summary)

During 1935, 1936. and 1938, in Belgrade was published a monthly magazine *The Southslavic Choral Union Herald* [*Vesnik Južnoslovenskog pevačkog saveza*]. Three years represent 16 issues or 119 articles, or 216 pages. The first editor was Milenko Živković (1901–1964), a Serbian composer of the younger generation, the chief secretary of the Southslavic Choral Union.

The magazine was conceived as a newsletter. Choral societies, members of the South Slavic Choral Association, were given the opportunity to stay informed about the work of the Union and the activities of choral societies throughout the Kingdom of Yugoslavia. Therefore, *Herald* published numerous news, informative articles, speeches and obituaries.

However, the *Herald* got physiognomy of a music magazine thanks to essays on the significant figures of Serbian music (Davorin Jenko, Stevan Mokranjac), texts about the problems of choral technique and interpretation, critical reviews of sheet music, and musical criticism. These texts were written by the leading Serbian musicians of the time: Milenko Živković, Branko Dragutinović, Petar Krstić, Mihailo Vukdragović, Miloje Milojević and Richard Schwartz.

The *Herald* represented the ideology of integral Yugoslavism. The assassination of Yugoslav king Alexander Karadjordjević during his visit to Marseilles in 1934 strongly affected the Kingdom of Yugoslavia, which has long been in the political crisis. However, the *Herald* and the Southslavic Choral Union have remained faithful to the ideology of Yugoslavism and to King Alexander as its symbol.

Примљено 1. септембра 2016.

Прихваћено за штампу 7. септембра 2016.

Оригинални научни рад.